

Punt de vista

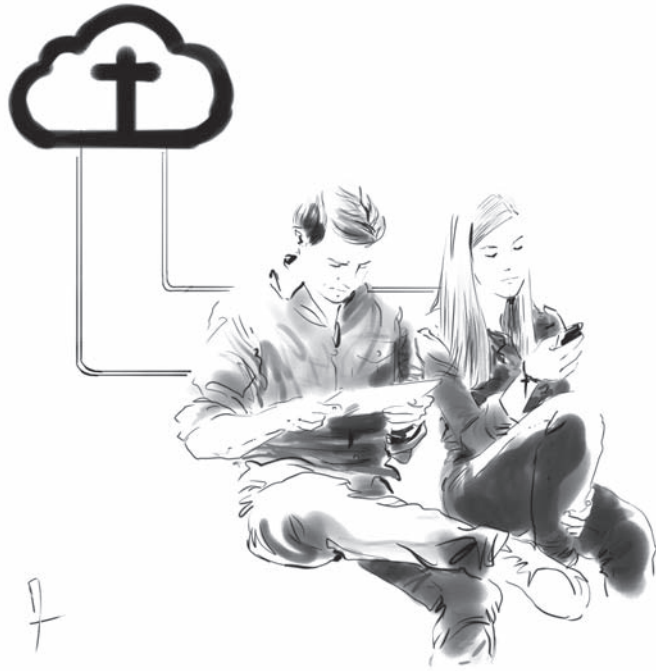
Nubar J. Hamparzoomian Herrero-Botas
Jesuíta

Fora de cobertura, apagat o en línia?

Fa poc que celebràvem el Nadal i ja ens preparam per a la Setmana Santa. Entremig hem passat els exàmens i si no prestem atenció no ens assabentarem que Jesús mor a la creu per nosaltres.

Els temps forts del temps litúrgic dels cristians no acostumen a coincidir amb el millor moment acadèmic o professional per aturar-nos i dedicar una mica més de temps a la lectura, el servei o directament a la pregària. Sant Joan Baptista a l'Advent ens va convidar a una conversió exterior amb l'aigua del baptisme. Però la Quaresma ens parla d'una conversió molt més difícil: la interior, la del cor.

Aquesta conversió tradicionalment s'ha servit del dejuni, l'almoïna i el servei als que més poden necessitar del nostre temps. A mi personalment aquest temps de Quaresma sempre m'ha agradat molt perquè m'ajuda a posar ordre a la meua vida, posar ordre en el temps que utilitzo en cada cosa. És un temps per convertir-me de les meves distraccions, les pèrdues de temps, i tornar a situar-me. És un temps per tornar a aixecar el cap i posar la mirada en Jesús en tot el que faig. Pel que fa al dejuni, l'almoïna i el servei cadascú ha de veure de què pot prescindir una mica per deixar que Jesús el trobi. Però com que passem molt temps davant d'una pantalla, ja sigui del mòbil, de la tauleta o de l'ordinador, i moltes vegades aquesta pantalla és la finestra que més ens distreu de Jesús, per què no la fem servir per convertir-la en una finestra a la conversió? Hi ha moltes ofertes que ens hi poden ajudar, que estan interconnectades:

Per als que utilitzen més les xarxes socials, a Instagram podem seguir: catholiclink_es.¹ A Twitter @pregariacat², @CalAdvCua o amb la tendència #Cuaresma o #iMision. O al Facebook cada dos dies en Espiritualidad Ignaciana.³

Per als que vulguin només llegir les homilies del papa Francesc⁴ són textos per meditar en profunditat.

Per als que els agraden les aplicacions Cuaresma Pascua 2015⁵ ajuda amb pregàries, les lectures del dia, meditacions...

Per als que vulguin pregar diàriament de manera diferent a Pastoralsj⁶ o Pregaria.cat.⁷

Per als que tenen una sensibilitat més social 40 últimos.⁸

Per als que vulguin escoltar de camí a la feina poden sentir en 13 minuts un suport a la pregària amb Rezando Voy.⁹

Per als que vulguin penjar a la nevera un calendari que ens ajuda a petits dejunis i serveis, imprimir el document de Camino a la Cuaresma.¹⁰

Per als que vulguin llegir i meditar la web Espacio Sagrado¹¹ ofereix un recés *on line*.

(1) https://instagram.com/catholiclink_es/

(2) <https://twitter.com/pregariacat>

(3) <https://www.facebook.com/espiritualidadignaciana>

(4) <http://www.news.va/es/source/vatican-va>

(5) <https://play.google.com/store/apps/details?id=pascua.semana-santa.cuaresma>

(6) pastoralsj.org

(7) <http://www.pregaria.cat/>

(8) 40ultimos.org

(9) rezandovoy.org

(10) goo.gl/zOgLuC

(11) <http://www.espaciosagrado.com/node/197765>

hi ha altres exemples: Israel estigué quaranta anys al desert, Moisès quaranta dies a la muntanya del Sinaí, Elies a la muntanya de l'Horeb, la ciutat de Nínive va fer penitència durant quaranta dies...

Per què la Quaresma és un penitència «oficial»? És que l'Església universal entra en l'actitud i la pràctica de la penitència. Això és: es posa en el centre de la conversió. Ens aboca a les obres penitencials, fonamentalment a la pregària i a la caritat. Acolliment de la gràcia divina en aquest temps de gràcia i de salvació. Hem d'implorar i cercar el canvi de la ment i del cor.

La Quaresma fa diana en allò que és fonamental de la doctrina i de la vida cristiana: l'amor a Déu i als germans. No és possible fugir de la reconciliació amb els altres, per més que pugui costar. Hem de recordar les obres de misericòrdia espirituals i corporals. Les espirituals són: ensenyar a qui no en sap, donar bon consell a qui l'ha de menester, corregir el qui va errat, perdonar les injúries, consolar els tristos, sofrir amb paciència els defectes del pròxim i pregar a Déu pels vius i pels morts. Les obres de misericòrdia corporals són: visitar malalts i presos, donar menjar al qui té fam, donar beure al qui té set, acollir el pelegrí, redimir els captius i enterrar els morts. Tot per caminar cap a la Pasqua.

Saber escoltar

Joan Guiteras i Vilanova
Degà del Capítol Catedral de Barcelona
secretaria@catedralbcn.org

Esperem la Santa Pasqua

El monjo benedictí Juan Javier Flores publica un interessant article, a la revista *Ecclesia*, sobre *La Quaresma, camí cap a la Pasqua*.

Escriu: «La Quaresma es, per tant, un temps de penitència i de caritat que ens prepara per a la celebració del misteri pasqual de nostre Senyor Jesucrist. És un temps en el qual diverses dimensions enriqueixen el seu significat.»

I, després, especifica: Quaresma vol dir quarantena. Per què quaranta dies? És un número present a la història sagrada. Jesús, abans d'iniciar la seva missió, va restar quaranta dies al desert pregant i dejunant. Però

A propòsit de...

P-J Ynaraja

Capellà del Montanyà
ynaraja@ynaraja.e.telefonica.net

Puput

Des de la meua infantesa conec aquesta au presumida. La veia pel passeig del Empecinado a Burgos, que a mi em semblava un bosc tenebrós, mentre anava de casa meua a l'institut. És pròpia de paratges semblants. Crec que va ser la meua mare la que em va advertir de les males olors que desprèn aquest bitxo.

Quan arriba el bon temps, acostumen a aparèixer pel bosc que envolta l'església del Montanyà. Generalment hi aterren en parella. Fa la impressió que coquetegen, però no permeten que t'hi apropis. S'allunyen i s'amaguen entre el brancatge espès de les alzines, però després tenen el desvergonyiment d'apropar-se als finestrals mentre celebren missa.

La mida no arriba a ser la del colom, però supera la dels pardals. Destaca el plomatge a ratlles molt contrastades, blanques i negres, a les ales, molt més elegant que el de les garses. El més curiós, el més original de les puputs, és una espècie de monyo amb forma de ventall, que obren i tanquen alternativament, amb elegància. Si bé la seva alimentació preferent són els insectes, en realitat mengen de tot. Introdueixen el bec entre el fang o els excrements i s'empassen tot el que troben, sense cap problema. Llegeixo que són depredadores de les processonàries del pi, però jo no ho he pogut comprovar mai.

Sempre que les veig i n'observo els moviments, em vénen al cap moltes persones de tots dos sexes, l'ambició suprema de les quals és la satisfacció de la seva vanitat. Quantes despeses en cerimònies, vestits i banquets tenen la finalitat única de poder enlluernar caminant a sobre la catifa vermella, atraure les mirades del seu entorn, o demostrar que estan dotats de comandaments, mentre gaudeixen orgullosos en inaugurar la més mínima pedra que han estat capaços de col·locar! Això ho dic per allò de l'eròtica del poder, que complau tanta gent. I és un vici masculí i femení, de clergues i laics.

La puput presumida i inquieta s'amaga per criar en qualsevol forat d'un arbre o paret, i allunya les visites indiscretes amb la seva mala olor. Les cries són capaces de ruixar un raig irritant a qui s'atreveixi a inspeccionar què hi ha a l'interior de l'antrè pestilent. Per completar aquest comentari tan negatiu per part meua, aportaré dues dades; una favorable i l'altra negativa.

El govern d'Israel, el 29-V-08, va nomenar la puput l'ocell nacional israelià. Va guanyar en vots al tallarol i al pinsà. (Qualsevol d'aquests dos tenen les meves simpaties.)

El text bíblic és previngut. A Dt 14,18 adverteix que hi ha 20 espècies d'aus que no s'han de menjar, entre elles la puput. El text del Lv, 11,19, també les prohibeix.

Encara que sembli que aquestes aportacions setmanals meves són pura improvisació, i en bona part és així, acostumo a consultar fonts diverses i he de confessar que m'ha sorprès assabentar-me que en la tradició jueva, s'associa aquesta au amb el rei Salomó i va acompanyada, en fonts coràniques, de llegendes pel que fa al sobirà i la reina de Saba molt curioses, que m'agradarà comentar un altre dia.